

پیش‌بینی خودکارآمدی کارآفرینانه دانشجویان: نقش هوش (فرهنگی و معنوی) و سلامت اجتماعی

زهرا لاری گل^{۱*}، اعظم محمدی فخر^۲، فاطمه زهدی^۳، حمیده جلیلی^۴

۱. دکترای روانشناسی تربیتی، گروه روانشناسی، دانشگاه فنی و حرفه ای، بیرجند، ایران.

۲. کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، گروه مشاوره، دانشگاه پیام نور، قزوین، ایران.

۳. کارشناسی ارشد روانشناسی، گروه روانشناسی، واحد تهران مرکز، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

۴. استادیار، گروه علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان، بیرجند، ایران.

* نویسنده مسئول: larigol@tvu.ac.ir

چکیده

مقدمه و هدف: بدون شک سلامت اجتماعی و ابعاد هوش (معنوی و فرهنگی) نقش برانگیزاننده مهمی در ایجاد و ارتقا خودکارآمدی کارآفرینانه دارند. از این رو هدف پژوهش حاضر بررسی نقش هوش (فرهنگی و معنوی) و سلامت اجتماعی در خودکارآمدی کارآفرینانه دانشجویان بود.

روش کار: مطالعه حاضر توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری شامل تمامی دانشجویان مشغول به فعالیت در پارک علم و فناوری و واحدهای فناوری وابسته به پارک علم و فناوری خراسان جنوبی در بازه زمانی اردیبهشت تا تیرماه ۱۳۹۸ بودند، ۱۴۴ نفر دانشجو بر اساس جدول گجرسی و مورگان به شیوه نمونه‌گیری در دسترس انتخاب و به پرسش‌نامه‌های هوش فرهنگی آنگ و همکاران، هوش معنوی کینگ، سلامت اجتماعی کییز و شاپیرو و خودکارآمدی کارآفرینانه دی نابل و همکاران پاسخ دادند. برای تحلیل داده‌ها از آزمون همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه به شیوه همزمان با نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۲ استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که همبستگی بین هوش فرهنگی، هوش معنوی و سلامت اجتماعی با خودکارآمدی مثبت و معنادار بود ($p < 0/01$). همچنین نتایج نشان داد مؤلفه‌های هوش فرهنگی، ۳۹/۵ درصد، مؤلفه‌های هوش معنوی ۴۷/۳ و مؤلفه‌های سلامت اجتماعی ۵۵ درصد از واریانس خودکارآمدی کارآفرینانه را تبیین می‌کنند ($p < 0/01$).

نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج پژوهش، توجه مسئولان و متصدیان نظام آموزشی به نقش عوامل مؤثر از جمله سلامت اجتماعی، هوش فرهنگی و هوش معنوی در افزایش خودکارآمدی کارآفرینانه دانشجویان از ضروریات این پژوهش است.

واژگان کلیدی: هوش فرهنگی، هوش معنوی، سلامت اجتماعی، خودکارآمدی کارآفرینانه، دانشجو.

مقدمه

در جهان رقابتی امروز توسعه اقتصادی بدون برخورداری از منابع انسانی کارآفرین محقق نخواهد شد، در این میان نظام آموزش عالی نقش مهمی در پرورش چنین نیروهایی برای کشور دارد (۱). یکی از مأموریت‌های اصلی دانشگاه در قرن ۲۱، پیش بردن توسعه اجتماعی اقتصادی محیط پیرامونی خود با آموزش راه‌اندازی کسب‌وکار و توسعه کارآفرینی (Entrepreneurship) هست (۲). دانشگاه‌ها نقشی مهم در القای دانش و مهارت‌های کارآفرینی به یادگیرندگان و آماده کردن آنان برای راه‌اندازی شغل پرمخاطره دارند (۳). آگاهی بخشی درباره فرصت‌های کارآفرینی، تهییج ایده پردازی کارآفرینانه و غربال کارآفرینان و ایده‌ها، یکی از اصول اساسی آموزش کارآفرینی در موسسات آموزش عالی است (۴). امروزه تمرکز اصلی آموزش کارآفرینی در دانشگاه‌ها پرورش دانش‌نگرش و مهارت‌های کارآفرینانه‌ای است که دانشجویان را قادر می‌سازد به شیوه کارآفرینانه فکر و عمل کنند و از استعداد درک فرصت‌ها برخوردار شوند، از این‌رو تغییر پارادایم از شغل محوری به ایجاد شغل، هدف آموزش کارآفرینی در دانشگاه‌ها است (۵).

فرد فقط هنگامی می‌تواند یک کسب‌وکار را ایجاد کند یا یک رفتار کارآفرینانه از خود نشان دهد که دارای خودکارآمدی بالا و تصور مناسبی از توانایی‌ها و قابلیت‌های خود باشد، به همین دلیل، خودکارآمدی کارآفرینانه (-Entrepreneurial self-efficacy) به‌عنوان یک سازه روانشناختی کلیدی در تحقیقات کارآفرینی مدنظر قرار گرفته (۶) و توجه آموزشگران و سیاست‌گذاران کارآفرینی را به خود جلب کرده است (۷). خودکارآمدی کارآفرینانه دلالت بر باور یک فرد به توانایی‌هایش در دستیابی به اهداف و فعالیت‌های کارآفرینی دارد که شکل‌گیری آن از عوامل مختلفی تأثیر می‌پذیرد (۸). خودکارآمدی کارآفرینانه یکی از بنیان‌های ساختاری فرایند کارآفرینی است و با آموزش‌های کارآفرینانه، توسعه و شکل می‌یابد و دارای شش بعد ۱. توسعه‌ی تولیدات جدید و فرصت‌های بازاری؛ ۲. ایجاد محیطی نوآورانه؛ ۳. ترسیم روابط سرمایه‌گذاری؛ ۴. تعریف هدف اصلی؛ ۵. مقابله با چالش‌های غیرمنتظره و ۶. توسعه منابع انسانی حیاتی است (۹). خودکارآمدی کارآفرینانه تعامل پویا بین فرد و محیط را با تشریح این‌که فرایندهای شناختی انگیزشی و عاطفی تا چه اندازه در تصمیم یک فرد برای شروع فعالیت‌های کارآفرینانه مؤثر هستند را می‌آزماید (۱۰)، افراد دارای خودکارآمدی

کارآفرینانه بالا محیط کسب‌وکار را پر از فرصت ارزیابی می‌کنند و برداشت افراد دارای خودکارآمدی کارآفرینانه پایین از همان محیط، پر از موانع است (۱۱).

پژوهش‌های حوزه کارآفرینی نشان می‌دهند که عوامل ادراکی، روانشناختی و فردی همچون هوش فرهنگی (Cultural Intelligence) در فعالیت‌های کارآفرینانه نقش دارند (۱۲-۱۳). هوش فرهنگی به ظرفیت‌های شخصی اطلاق می‌شود که انسان را به تعامل با دیگر انسان‌ها با پیشینه‌ها و زمینه‌های فرهنگی گوناگون توانا می‌کند (۱۴). به‌عبارتی دیگر می‌توان هوش فرهنگی را به‌عنوان توانایی فرد در انطباق موفقیت‌آمیز با محیط فرهنگی جدید تعریف کرد که دارای زمینه‌های آموزش متقابل فرهنگی نیز است (۱۵)؛ که دارای چهار مؤلفه دانش یا شناخت، راهبرد یا فراشناخت، انگیزش و رفتار است (۱۶). هوش فرهنگی هوشی متفاوت از هوش اجتماعی و هیجانی است، زیرا که افراد زیادی با داشتن هوش بالا و مهارت‌های اجتماعی مناسب در تعامل اجتماعی خود شکست می‌خورند که علت اصلی آن پایین بودن هوش فرهنگی آنان است این افراد ممکن است قادر به ارتباط با دیگران از همان فرهنگ و یا فرهنگ‌های دیگر نباشند و در نتیجه در زندگی و کارشان دچار مشکل می‌شوند و در مقابل، افرادی باهوش فرهنگی بالا قادر به تفسیر رفتارهای دیگران و حتی در صورت نیاز، انطباق با رفتار دیگران هستند (۱۷-۱۸). پژوهش‌ها از رابطه میان هوش فرهنگی و گرایش کارآفرینانه (۱۹)، تأثیر مؤلفه‌های هوش فرهنگی بر رفتار کارآفرینانه دانشجویان (۲۰)، هوش فرهنگی در تعامل با کارآفرینی استراتژیک (۲۱)، هوش فرهنگی و رابطه‌ی آن با ویژگی‌های کارآفرینانه‌ی مدیران (۲۲) حکایت دارند.

فعالیت‌های کارآفرینانه تحت تأثیر عوامل متعددی از جمله نگرش فرد به کارآفرینی، خانواده، ارتباط با محیط‌های حرفه‌ای، عوامل اجتماعی، معنوی، فرهنگی و آموزش هست، یکی از عوامل اجتماعی و معنوی که می‌تواند نقش عمده‌ای در ایجاد نگرش و قصد کارآفرینی داشته باشد، هوش معنوی (Spiritual Intelligence) است (۲۳). هوش معنوی به‌عنوان مفهومی نوظهور، عنصر کلیدی در رویارویی با چالش‌های استرس‌زای امروزی در همه افراد است، همچنین نوعی سازگاری و انطباق و رفتار حل مشکل است که به فرد در هارمونی محیطی و انسجام و یکپارچگی داخلی و خارجی و سازگاری با محیط کار کمک می‌کند (۲۴). هوش معنوی سازه‌ای چندبعدی شامل تفکر انتقادی به هستی، ایجاد معناهای شخصی، آگاهی متعالی و بسط هوشیاری است (۲۵). در پژوهش‌ها رابطه هوش معنوی و کارآفرینی فردی (۲۶)، تأثیر هوش معنوی بر قصد کارآفرینی

هوش فرهنگی و هوش معنوی در پیش‌بینی خودکارآمدی کارآفرینانه دانشجویان انجام شود و به دنبال پاسخ به این سؤال است که آیا هوش فرهنگی و هوش معنوی در پیش‌بینی خودکارآمدی کارآفرینانه دانشجویان نقش دارند؟

روش کار

پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری شامل تمامی دانشجویان مشغول به فعالیت در پارک علم و فناوری و واحدهای فناوری وابسته به پارک علم و فناوری جنوبی در بازه زمانی اردیبهشت تا تیرماه ۱۳۹۸ بودند (۲۴۰ نفر که از این تعداد ۹۰ نفر در ۳۰ تیم مستقر در داخل پارک علم و فناوری و ۱۵۰ نفر دیگر در قالب ۵۰ تیم خارج از پارک علوم و فناوری بودند) که از جامعه آماری بر اساس جدول گجرسی و مورگان (۳۶) از بین افراد واجد شرایط که داوطلب مشارکت در پژوهش بودند، ۱۴۴ نفر دانشجو به شیوه نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. معیار ورود به تحقیق شامل دانشجوی بودن، داشتن رغبت به تکمیل پرسش‌نامه و رضایت آگاهانه بود و معیار خروج نیز ناقض بودن پرسشنامه و عدم همکاری بود. ابزار گردآوری اطلاعات شامل پرسش‌نامه‌های زیر بودند:

مقیاس هوش فرهنگی (Cultural Intelligence Scale):

این مقیاس ۲۰ سؤالی را انگ و همکاران در سال ۲۰۰۴ ساختند که چهار مؤلفه دانش یا شناخت (سؤالات ۱ تا ۶)، راهبرد یا فراشناخت (سؤالات ۷ تا ۱۰)، انگیزش (سؤالات ۱۱ تا ۱۵) و رفتار (سؤالات ۱۶ تا ۲۰) را بر روی طیف لیکرت خیلی کم (نمره ۱) تا خیلی زیاد (نمره ۵) می‌سنجد. حداقل نمره ۲۰ و حداکثر ۱۰۰ خواهد بود، لذا نمرات بالاتر نشان‌دهنده هوش فرهنگی بالاتر است. در مطالعه آنگ روایی سازه تأیید و میزان پایایی برای مؤلفه‌های فراشناخت ۰/۷۰، شناخت ۰/۸۶، انگیزشی ۰/۷۶، رفتاری ۰/۸۳ و پایایی کل ۰/۸۱ به دست آمد (۱۶). در پژوهش کمالیان و همکاران در سال ۱۳۸۹ روایی مقیاس با ارجاع به نظر متخصصان و کارشناسان به روش صوری و تحلیل عامل تأییدی تعیین شد و پایایی کل به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۵ به دست آمد و نتایج حاصل از باز آزمایی به فاصله ۱۵ روز بیانگر همبستگی ۰/۷۹ بود (۱۹).

مقیاس هوش معنوی (Spiritual Intelligence Scale): این

مقیاس ۲۴ سؤالی توسط کینگ در سال ۲۰۰۸ ساخته شده که چهار خرده مقیاس تفکر انتقادی وجودی (۲۱، ۱۷، ۱۳، ۹، ۵، ۳ و ۱)، تولید معنای شخصی (۲۳، ۱۹، ۱۵، ۱۱، ۷)، آگاهی

در دانشجویان (۲۳) و نقش معنویت در کار در بهبود کارآفرینی سازمانی (۲۷) تأیید شده است.

یکی دیگر از متغیرهایی که در مطالعه حاضر به آن پرداخته می‌شود، سلامت اجتماعی است. سلامت اجتماعی را ارزیابی و شناخت فرد از چگونگی عملکردش در اجتماع و کیفیت روابطش با افراد دیگر تعریف می‌کنند (۲۸). سلامت اجتماعی به‌نوعی بهداشت فردی-اجتماعی گفته می‌شود که در صورت تحقق آن شهروندان دارای انگیزه و روحیه شاد بوده و در نهایت، جامعه شاداب و سلامت خواهد بود (۲۹). در زمینه نقش سلامت اجتماعی بر خودکارآمدی کارآفرینانه، پژوهشی به‌صورت مستقیم انجام نشده است، اما مطالعات از نقش سلامت اجتماعی در پیش‌بینی خودکارآمدی تحصیلی دانشجویان (۳۰)، تأثیر سلامت اجتماعی بر خودکارآمدی عمومی سالمندان (۳۱)، نقش سلامت اجتماعی در خودکارآمدی معلمان (۳۲) و رابطه سلامت اجتماعی با خودکارآمدی تحصیلی، هیجانی و اجتماعی دانش‌آموزان (۳۳) حکایت دارند.

امروزه روند رو به رشد افزایش جمعیت کشور، ترکیب جمعیتی جوانان، ناتوانی بخش‌های تولیدی در جذب نیروی کار، ضرورت ایجاد فرصت‌های شغلی و عواملی نظیر این، دلایلی هستند که منجر می‌شود سیاست‌گذاران کلان کشور جهت رفع این معضل در جستجوی راه‌حلی‌هایی باشند و این راه‌کار چیزی جز مقوله کارآفرینی نیست (۳۴)، همچنین گسست نظام دانشگاهی ایران از صنعت و ناهماهنگی میان کارکردهای دانشگاهی با نیازهای جامعه بیرونی از یک‌سو و کمبود منابع مالی از سوی دیگر، نظام دانشگاهی را با چالش‌های فراوانی مواجه کرده است که انفصال نظام دانشگاهی از صنعت علاوه بر هدر رفتن منابع، عقب‌ماندگی کشور را در دستیابی به توسعه نیز در پی دارد (۳۵)، لذا از دانشگاه‌ها انتظار می‌رود که به سمت تبدیل شدن به دانشگاهی کارآفرین پیش روند، زیرا توسعه کارآفرینی و فعالیت‌های کارآفرینانه در دانشگاه‌ها و ایجاد اشتغال و درآمدزایی برای دانش‌آموختگان دانشگاهی، می‌تواند راهگشای این معضل باشد. از طرفی لازمه کارآفرینی، خودکارآمدی کارآفرینانه است و علیرغم اهمیت و سودمندی بالقوه خودکارآمدی کارآفرینانه در آموزش‌های کارآفرینی، به این مقوله توجه کمتری شده است. لذا نظر به اهمیت خودکارآمدی کارآفرینانه و نقش آن در توسعه کارآفرینی و اهمیت متغیرهایی همچون هوش فرهنگی و معنوی از یک‌سو دیگر و وجود خلأ پژوهشی در زمینه ارتباط متغیرهای مذکور در جامعه دانشجویی، موجب شد تا مطالعه حاضر با هدف نقش

خیلی زیاد (۵) تا خیلی کم (۱) می‌سنجد. نمره مجموع این گویه بیانگر میزان سلامت اجتماعی افراد خواهد بود؛ که نمره کل این پرسشنامه برابر با ۱۰۰ می‌باشد. در پژوهش کبیز و شاپیرو، روایی محتوایی تایید و پایایی به روش باز آزمایی برای مؤلفه‌های یکپارچگی اجتماعی، انسجام اجتماعی، پذیرش اجتماع، مشارکت اجتماعی و انطباق اجتماعی به ترتیب ۰/۷۰، ۰/۷۵، ۰/۷۲ و ۰/۷۸ به دست آمد (۲۸). در پژوهش باباپور وهمکاران روایی محتوایی توسط اساتید تایید و پایایی به روش آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۷۸ به دست آمده است (۴۱). در پژوهش حاضر پایایی کل به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۳ به دست آمد.

برای جمع‌آوری داده‌های پژوهش، از روش میدانی بر اساس پرسش‌نامه استفاده شد. بدین منظور پرسشنامه‌های پژوهش توسط آزمودنی‌ها تکمیل شدند؛ و از آن‌ها خواسته شد با توجه به این‌که این پرسش‌نامه‌ها به‌طورکلی و نه فردی، تحلیل می‌گردند به‌طور صادقانه به پرسش‌نامه پاسخ دهند. در این پژوهش تمامی اصول اخلاقی مرتبط از جمله محرمانه بودن پرسشنامه‌ها، رضایت آگاهانه شرکت‌کنندگان در پژوهش و اختیار خروج از پژوهش رعایت شده است؛ و به آزمودنی‌ها اطمینان داده شد که پاسخ‌های آن‌ها صرفاً جهت کار پژوهشی بوده و بدون نام و نام خانوادگی و به‌صورت محرمانه در نزد پژوهشگر باقی می‌مانند. جهت تحلیل داده‌ها از میانگین، انحراف معیار، آزمون همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه به شیوه همزمان با نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۲ استفاده شد.

یافته‌ها

بر اساس یافته‌های توصیفی در نمونه حاضر ۹۷ نفر (۶۷/۴ درصد) پسر و ۴۶ نفر (۳۲/۶ درصد) دختر بودند. همچنین ۸۹ نفر (۶۱/۸ درصد) دانشجوی کارشناسی، ۳۲ نفر (۲۲/۲ درصد) دانشجوی کارشناسی ارشد و ۲۳ نفر (۱۶ درصد) دانشجوی دکتری بودند؛ و ۸۴ نفر (۵۸/۳ درصد) در گروه علوم مهندسی، ۴۰ نفر (۲۷/۷ درصد) گروه علوم انسانی، ۱۴ نفر (۹/۷ درصد) گروه علوم پایه، ۶ نفر (۴/۲ درصد) گروه کشاورزی بودند. در جدول ۱. یافته‌های توصیفی متغیرهای پژوهش گزارش شده است.

متعالی (۲۲، ۲۰، ۱۸، ۱۰، ۶ و ۲)، توسعه حالت هوشیاری (۲۴، ۱۶، ۱۲، ۸ و ۴) را در مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت (کاملاً نادرست=۱؛ کاملاً نادرست=۵) می‌سنجد. دامنه نمرات بین ۲۴ تا ۱۲۰ قرار می‌گیرد و نمرات بالاتر نشان‌دهنده هوش معنوی بیشتر هست و برعکس. در مطالعه کینگ پایایی مقیاس از روش آلفای کرونباخ ۰/۹۲ و پایایی از طریق تنصیف ۰/۹۱ به دست آمد، همچنین در بررسی اعتبار هر یک از زیر مقیاس‌ها نیز به ترتیب آلفای کرون باخ برای زیر مقیاس تفکر انتقادی وجودی، تولید معنای شخصی، آگاهی متعالی، توسعه حالت هوشیاری مقدار ۰/۷۸، ۰/۷۸، ۰/۸۷، ۰/۹۱ به دست آمده است (۳۷). در ایران در مطالعه رقیبی و همکاران روایی محتوایی تأیید و پایایی کل به روش ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۹ و ضریب اعتبار آن از طریق باز آزمایی در یک نمونه ۷۰ نفری در فاصله زمانی دو هفته ۰/۶۷ محاسبه شد (۳۸).

مقیاس خودکارآمدی کارآفرینانه (Entrepreneurial Self-Efficacy Scale): پرسشنامه ۲۴ سؤالی خودکارآمدی

کارآفرینانه توسط دی نابل و همکاران در سال ۱۹۹۹ ساخته شده که شش مؤلفه مهارت شناخت فرصت‌ها (۱، ۱۱، ۱۶، ۲۰، ۲۱، ۲۳ و ۲۴)، مهارت ایجاد محیط نوآورانه (۷، ۸، ۱۰، ۱۳)، مهارت توسعه منابع انسانی (۴، ۱۲ و ۱۴)، مهارت ایجاد رابطه با سرمایه‌گذاران (۲، ۱۵ و ۱۹)، مهارت رویارویی با چالش‌های غیرمنتظره (۳، ۹ و ۱۸) و مهارت شناسایی هدف اصلی (۲۲، ۱۷ و ۵) را بر اساس طیف لیکرت کاملاً مخالفم (نمره ۱) تا کاملاً موافقم (نمره ۵) می‌سنجد. ارزیابی روان‌سنجی پرسش‌نامه فوق در مطالعه دی نابل و همکاران نشان داد که دارای روایی مطلوب و پایایی به روش آلفای-کرونباخ ۰/۸۹ گزارش گردید (۳۹). در پژوهش صفا و منگلی، اعتبار محتوایی پرسشنامه توسط اساتید راهنما و مشاور و چند تن از افراد صاحب‌نظر مورد تأیید قرار گرفته است و از اعتبار لازم برخوردار هست. همچنین پایایی به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۸ به دست آمد (۴۰).

مقیاس سلامت اجتماعی (Social Health Scale):

این پرسش‌نامه ۲۰ سؤالی توسط کبیز و شاپیرو ساخته شده و پنج خرده مقیاس شکوفایی اجتماعی (سؤالات ۴-۱)، همبستگی اجتماعی (سؤالات ۷-۵)؛ انسجام اجتماعی (سؤالات ۸-۱۰)؛ پذیرش اجتماعی (سؤالات ۱۵-۱۱)؛ مشارکت اجتماعی (سؤالات ۲۰-۱۶) را بر اساس طیف پنج درجه‌ای لیکرت از

جدول ۱. یافته‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیرها	میانگین	انحراف معیار
۱-دانش	۲۰/۰۴	۴/۴۸۸
۲-فراشناخت	۱۱/۹۶	۱/۴۷۸
۳-انگیزش	۱۴/۳۸	۲/۴۱۷
۴-رفتار	۱۶/۴۰	۳/۰۳۵
۵-هوش فرهنگی	۶۲/۷۷	۹/۱۳۵
۶-تفکر انتقادی وجودی	۱۹/۹۸	۳/۳۷۵
۷-تولید معنای شخصی	۱۳/۳۲	۳/۵۵۹
۸-آگاهی متعالی	۲۱/۳۱	۳/۶۳۸
۹-توسعه حالت هوشیاری	۱۵/۵۴	۳/۵۲۸
۱۰-هوش معنوی	۷۰/۱۵	۱۰/۳۲۳
۱۱-شکوفایی اجتماعی	۱۲/۹۴	۲/۰۰۵
۱۲-همبستگی اجتماعی	۸/۷۹	۱/۸۵۳
۱۳-انسجام اجتماعی	۷/۲۹	۱/۷۳۰
۱۴-پذیرش اجتماعی	16.46	۲/۳۰۸
۱۵-مشارکت اجتماعی	۱۴/۳۱	۲/۵۴۲
۱۶-سلامت اجتماعی	۵۹/۷۹	۷/۷۸۴
۱۷-خودکارآمدی	۷۵/۸۳	۱۰/۶۰۸

جدول ۲. ضرایب همبستگی بین هوش فرهنگی و هوش معنوی با خودکارآمدی

متغیرها	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱
۱-دانش	۱										
۲-فراشناخت	۰/۲۷۳ **	۱									
۳-انگیزش	۰/۵۹۷ **	۰/۲۷۳ **	۱								
۴-رفتار	۰/۶۵۹ **	۰/۲۵۸ **	۰/۴۹۶ **	۱							
۵-هوش فرهنگی	۰/۹۱۲ **	۰/۴۵۴ **	۰/۷۶۷ **	۰/۸۲۹ **	۱						
۶-تفکر انتقادی وجودی	۰/۵۷۴ **	۰/۲۱۲ **	۰/۵۰۷ **	۰/۴۶۳ **	۰/۶۰۴ **	1					
۷-تولید معنای شخصی	۰/۶۳۹ **	۰/۲۴۷ **	۰/۵۲۷ **	۰/۶۴۶ **	۰/۷۰۸ **	۰/۴۹۲ **	۱				
۸-آگاهی متعالی	۰/۱۹۱ *	۰/۳۵۱ **	۰/۱۵۸ *	۰/۲۷۲ **	۰/۲۸۳ **	۰/۱۹۰ *	۰/۱۶۸ *	۱			
۹-توسعه حالت هوشیاری	۰/۶۲۳ **	۰/۲۵۱ **	۰/۵۴۷ **	۰/۷۲۳ **	۰/۷۳۲ **	۰/۵۱۲ **	۰/۶۴۱ **	۰/۲۹۹ **	۱		
۱۰=هوش معنوی	۰/۶۸۸ **	۰/۳۶۴ **	۰/۵۹۰ **	۰/۷۱۷ **	۰/۷۹۱ **	۰/۷۳۹ **	۰/۷۸۴ **	۰/۵۷۵ **	۰/۸۳۶ **	۱	
۱۱-خودکارآمدی	۰/۵۴۶ **	۰/۳۱۹ **	۰/۴۸۶ **	۰/۵۶۲ **	۰/۶۳۵ **	۰/۴۸۱ **	۰/۵۸۱ **	۰/۳۴۰ **	۰/۶۲۳ **	۰/۶۹۰ **	۱

** معنی‌داری در سطح ۰/۰۱ * معنی‌داری در سطح ۰/۰۵

بر اساس نتایج به دست آمده از جدول ۲. تمامی ضرایب خودکارآمدی مثبت و معنادار بود ($p < 0.01$).

جدول ۳. یافته‌های توصیفی و ضرایب همبستگی بین سلامت اجتماعی با خودکارآمدی کارآفرینانه

متغیرها	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۱- شکوفایی اجتماعی	۱						
۲- همبستگی اجتماعی	**۰/۶۵۸	۱					
۳- انسجام اجتماعی	**۰/۶۶۲	**۰/۵۶۷	۱				
۴- پذیرش اجتماعی	**۰/۵۷۱	**۰/۴۸۳	**۰/۴۲۴	۱			
۵- مشارکت اجتماعی	**۰/۳۹۷	**۰/۳۱۷	**۰/۳۱۵	**۰/۲۲۴	۱		
۶- سلامت اجتماعی	**۰/۸۶۰	**۰/۷۸۰	**۰/۷۵۶	**۰/۷۲۶	**۰/۶۴۱	۱	
۷- خودکارآمدی	**۰/۶۸۱	**۰/۶۱۶	**۰/۵۹۸	**۰/۵۳۳	**۰/۳۹۵	**۰/۷۴۲	۱

* معنی داری در سطح ۰/۰۵ ** معنی داری در سطح ۰/۰۱

تا ۲/۵ قرار دارد می‌توان گفت پیش فرض استقلال باقی مانده‌ها رعایت شد. برای بررسی وجود هم خطی چندگانه بین متغیرهای پیش‌بین از شاخص‌های تحمل و عامل تورم واریانس (VIF) استفاده شد که با توجه به نتایج به دست آمده انحرافی از مفروضه هم خطی چندگانه مشاهده نشد.

بر اساس نتایج بدست آمده از جدول ۳. تمامی ضرایب همبستگی محاسبه شده بین سلامت اجتماعی با خودکارآمدی کارآفرینانه مثبت و معنی دار بود ($p < 0.01$).

به منظور پیش‌بینی خودکارآمدی کارآفرینانه دانشجویان از طریق هوش فرهنگی، از آزمون رگرسیون چندگانه استفاده شد. برای بررسی استقلال باقی مانده‌ها از آماره دوربین-واتسون استفاده شد. با توجه به اینکه مقدار آن (۱/۶۳۸) در فاصله ۱/۵

جدول ۴. تحلیل رگرسیون چندگانه برای پیش‌بینی خودکارآمدی کارآفرینانه از طریق هوش فرهنگی

مدل	ضرایب استاندارد نشده		T	مقدار احتمال	R	مجدور R تعدیل شده	مقدار F	مقدار احتمال
	B	خطای استاندارد						
ثابت	۲۵/۸۴۲	۶/۳۹۲	۴/۰۴۳	۰/۰۰۱	۰/۶۴۲	۰/۳۹۵	۲۴/۳۳۷	۰/۰۱
دانش	۰/۴۷۵	۰/۲۲۵	۲/۱۱۰	۰/۰۳۷				
فراشناخت	۰/۹۸۰	۰/۴۹۲	۱/۹۹۰	۰/۰۴۹				
انگیزش	۰/۷۷۶	۰/۳۶۴	۲/۱۳۰	۰/۰۳۵				
رفتار	۱/۰۷۳	۰/۳۰۸	۳/۴۸۶	۰/۰۰۱				

نشان داد مؤلفه‌های هوش فرهنگی، ۳۹/۵ درصد از واریانس خودکارآمدی کارآفرینانه را تبیین می‌کنند. مقدار ضریب رگرسیونی استاندارد شده (Beta) برای دانش ($\beta = 0.475, p < 0.05$)، فراشناخت ($\beta = 0.980, p < 0.05$)، انگیزش ($\beta = 0.776, p < 0.05$) و رفتار ($\beta = 1.073, p < 0.01$) است. لذا نتیجه گرفته شد که هوش فرهنگی به شکل مثبت و

در جدول ۴. مقدار F به دست آمده برای بررسی مدل رگرسیونی برابر با ۲۴/۳۳۷ بود که در سطح آلفای کوچک‌تر از ۰/۰۱ معنی دار بود که نشان داد هوش فرهنگی می‌تواند تغییرات مربوط به خودکارآمدی کارآفرینانه را به خوبی تبیین کند و نشان دهنده مناسب بودن مدل رگرسیونی ارائه شده بود. مقدار مجدور R تعدیل شده برابر با ۰/۳۹۵ به دست آمد که

تا ۲/۵ قرار دارد می‌توان گفت پیش‌فرض استقلال باقی‌مانده‌ها رعایت شد. برای بررسی وجود هم خطی چندگانه بین متغیرهای پیش‌بین از شاخص‌های تحمل و عامل تورم واریانس (VIF) استفاده شد که با توجه به نتایج به‌دست‌آمده انحرافی از مفروضه هم خطی چندگانه مشاهده نشد.

معنی‌داری خودکارآمدی کارآفرینانه دانشجویان را پیش‌بینی می‌کند.

به‌منظور پیش‌بینی خودکارآمدی کارآفرینانه دانشجویان از طریق هوش معنوی، از آزمون رگرسیون چندگانه استفاده شد. برای بررسی استقلال باقی‌مانده‌ها از آماره دوربین-واتسون استفاده شد. با توجه به اینکه مقدار آن (۱/۷۳۴) در فاصله ۱/۵

جدول ۵. تحلیل رگرسیون چندگانه برای پیش‌بینی خودکارآمدی کارآفرینانه از طریق هوش معنوی

مقدار احتمال	مقدار F	مجذور R تعدیل‌شده	R	مقدار احتمال	t	ضرایب استاندارد نشده		مدل
						Beta	B	
۰/۰۱	۳۳/۱۱۲	۰/۴۷۳	۰/۶۹۹	۰/۰۰۱	۶/۰۴۸	۴/۹۷۰	۳۰/۰۶۱	ثابت
				۰/۰۴۲	۲/۰۵۴	۰/۱۵۰	۰/۲۳۰	تفکر انتقادی وجودی
				۰/۰۰۱	۳/۳۵۷	۰/۲۷۴	۰/۲۴۴	تولید معنای شخصی
				۰/۰۰۹	۲/۶۶۱	۰/۱۷۰	۰/۱۸۶	آگاهی متعالی
				۰/۰۰۱	۳/۷۵۵	۰/۳۱۹	۰/۲۵۶	توسعه حالت هوشیاری

معنوی به شکل مثبت و معنی‌داری خودکارآمدی کارآفرینانه دانشجویان را پیش‌بینی می‌کند.

به منظور پیش‌بینی خودکارآمدی کارآفرینانه دانشجویان از طریق سلامت اجتماعی، از آزمون رگرسیون چندگانه استفاده شد. برای بررسی استقلال باقی‌مانده‌ها از آماره دوربین-واتسون استفاده شد. با توجه به اینکه مقدار آن (۱/۸۷۶) در فاصله ۱/۵ تا ۲/۵ قرار دارد می‌توان گفت پیش‌فرض استقلال باقی‌مانده‌ها رعایت شد. برای بررسی وجود همخطی چندگانه بین متغیرهای پیش‌بین از شاخص‌های تحمل و عامل تورم واریانس (VIF) استفاده شد که با توجه به نتایج بدست آمده انحرافی از مفروضه همخطی چندگانه مشاهده نشد.

در جدول ۵. مقدار F به‌دست‌آمده برای بررسی مدل رگرسیونی برابر با ۳۳/۱۱۲ بود که در سطح آلفای کوچک‌تر از ۰/۰۱ معنی‌دار بود که نشان داد هوش معنوی می‌تواند تغییرات مربوط به خودکارآمدی کارآفرینانه را به‌خوبی تبیین کند و نشان‌دهنده مناسب بودن مدل رگرسیونی ارائه‌شده بود. مقدار مجذور R تعدیل‌شده برابر با ۰/۴۷۳ به دست آمد که نشان داد مؤلفه‌های هوش معنوی، ۴۷/۳ درصد از واریانس خودکارآمدی کارآفرینانه را تبیین می‌کنند. مقدار ضریب رگرسیونی استاندارد شده (Beta) برای تفکر انتقادی وجودی ($p < 0.05$)، $\beta = 0.150$ ، تولید معنای شخصی ($p < 0.01$)، $\beta = 0.274$ ، آگاهی متعالی ($p < 0.01$)، $\beta = 0.170$ و توسعه حالت هوشیاری ($p < 0.01$)، $\beta = 0.319$ است. لذا نتیجه گرفته شد که هوش

جدول ۶. تحلیل رگرسیون چندگانه برای پیش‌بینی خودکارآمدی از طریق سلامت اجتماعی

مقدار احتمال	مقدار F	مجذور R تعدیل شده	مقدار احتمال R	t	ضرایب استاندارد شده	ضرایب استاندارد نشده		مدل
					Beta	B	خطای استاندارد	
۰/۰۱	۳۶/۰۲۵	۰/۵۵۰	۰/۷۵۲	۳/۵۷۶		۱۸/۰۴۶	۵/۰۴۷	ثابت
			۰/۰۰۳	۳/۰۲۴	۰/۲۷۶	۱/۴۵۸	۰/۴۸۲	شکوفایی اجتماعی
			۰/۰۰۸	۲/۶۷۴	۰/۲۰۸	۱/۱۹۱	۰/۴۴۵	همبستگی اجتماعی
			۰/۰۱۶	۲/۴۳۲	۰/۱۸۸	۱/۱۵۰	۰/۴۷۳	انسجام اجتماعی
			۰/۰۱۷	۲/۴۱۷	۰/۱۶۸	۱/۷۷۱	۰/۳۱۹	پذیرش اجتماعی
			۰/۰۴۷	۲/۰۰۸	۰/۱۲۳	۰/۵۱۴	۰/۲۵۶	مشارکت اجتماعی

دانشجویان رابطه‌ی مثبت و معنی‌دار وجود دارد (۲۰). در مطالعه‌ی دیگر نتایج نشان داد بین هوش فرهنگی و گرایش کارآفرینانه رابطه وجود دارد؛ از بین چهار بعد هوش فرهنگی، دو بعد فراشناختی و رفتاری با گرایش کارآفرینانه رابطه مثبت و معنادار داشته و دو بعد انگیزشی و شناختی رابطه معناداری با گرایش کارآفرینانه ندارند (۱۹). در همین راستا نتایج مطالعه دهیر و همکاران، نشان داد که هوش فرهنگی بر اهداف فرد نسبت به کارآفرینی و مدیریت مشاغل کارآفرینانه تأثیر می‌گذارد. همچنین نقش مهمی در ایجاد خودکارآمدی کارآفرینی دارد (۱۳). همچنین در مطالعه‌ی دیگر نتایج نشان داد که هوش فرهنگی با کارآفرینی مدیران مدارس رابطه مثبت دارد (۴۲). در به دست آمدن نتیجه فوق می‌توان گفت که هوش فرهنگی به افراد اجازه می‌دهد تا تشخیص دهند، دیگران چگونه فکر می‌کنند و چگونه به الگوهای رفتاری پاسخ می‌دهند، در نتیجه موانع ارتباطی میان فرهنگی را کاهش و به افراد قدرت مدیریت تنوع فرهنگی را می‌دهد (۴۳). همچنین هوش فرهنگی به‌عنوان یک مهارت اجتماعی است که موجب سازگاری فرد می‌شود. فرد دارای سازگاری اجتماعی، توانایی برنامه‌ریزی برای تمام ساعات خود را دارد. همچنین پذیرش تغییرات اجتماعی، شرکت فعال در یادگیری، قبول مسئولیت‌های فردی، اجتماعی و اعمال مدیریت صحیح به میزان زیادی بستگی به انگیزش و رغبتی دارد که در فرد بروز می‌کند. در این حالت دانشجویان با انگیزه، اراده و اعتماد به نفس و اشتیاق کامل برای تحقق یادگیری و خلاقیت تلاش می‌کنند که این امر موجب خودکارآمدی و کارآفرینی می‌شود (۴۴). دیگر یافته پژوهش نشان داد که همبستگی بین هوش

در جدول ۶. مقدار F به‌دست‌آمده برای بررسی مدل رگرسیونی برابر با ۳۶/۰۲۵ بود که در سطح آلفای کوچک‌تر از ۰/۰۱ معنی‌دار بود که نشان داد سلامت اجتماعی می‌تواند تغییرات مربوط به خودکارآمدی کارآفرینانه را به‌خوبی تبیین کند و نشان‌دهنده مناسب بودن مدل رگرسیونی ارائه‌شده بود. مقدار مجذور R تعدیل‌شده برابر با ۰/۵۵۰ به دست آمد که نشان داد مؤلفه‌های سلامت اجتماعی، ۵۵ درصد از واریانس خودکارآمدی کارآفرینانه را تبیین می‌کنند. مقدار ضریب رگرسیونی استاندارد شده (Beta) برای شکوفایی اجتماعی ($\beta = 0.276, p < 0.01$)، همبستگی اجتماعی ($\beta = 0.208, p < 0.05$)، انسجام اجتماعی ($\beta = 0.188, p < 0.05$)، پذیرش اجتماعی ($\beta = 0.168, p < 0.05$) و مشارکت اجتماعی ($\beta = 0.123, p < 0.05$) است. لذا نتیجه گرفته شد که سلامت اجتماعی به شکل مثبت و معنی‌داری خودکارآمدی کارآفرینانه دانشجویان را پیش‌بینی می‌کند.

بحث

هدف مطالعه حاضر بررسی نقش هوش فرهنگی و هوش معنوی در پیش‌بینی خودکارآمدی کارآفرینانه دانشجویان بود. نتایج نشان داد که همبستگی بین هوش فرهنگی و مؤلفه‌های آن با خودکارآمدی کارآفرینانه دانشجویان، مثبت و معنادار هست، همچنین هوش فرهنگی می‌تواند تغییرات مربوط به خودکارآمدی کارآفرینانه را به‌خوبی تبیین کند، یعنی با ارتقای هوش فرهنگی، خودکارآمدی کارآفرینانه دانشجویان افزایش می‌یابد. یافته به‌دست‌آمده با نتایج مطالعات پیشین در این زمینه همسو است. مطالعه پاپ زن و همکاران، نشان داد نشان داد که بین مؤلفه‌های هوش فرهنگی با نیت و رفتار کارآفرینانه

معنوی و ابعاد آن با خودکارآمدی کارآفرینانه دانشجویان مثبت و معنادار هست، همچنین هوش معنوی می‌تواند تغییرات مربوط به خودکارآمدی کارآفرینانه را به‌خوبی تبیین کند، به‌عبارتی‌دیگر می‌توان گفت که با بهبود و رشد هوش معنوی، میزان خودکارآمدی کارآفرینانه دانشجویان افزایش می‌یابد. یافته به‌دست‌آمده هم‌راستا با نتایج مطالعات پیشین هست. از جمله صفری جعفری لو و همکاران در مطالعه خود دریافتند که هوش معنوی به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم از طریق نگرش به کارآفرینی اثر مثبت بر قصد کارآفرینی دانشجویان دارد (۲۳). همچنین در مطالعه‌ای دیگر نتایج نشان داد که بین خلق معنای شخصی، آگاهی متعالی و موقعیت هوشیاری با کارآفرینی رابطه مثبت و معناداری مشاهده شد ولی بین تفکر وجودی انتقادی با کارآفرینی فردی رابطه مشاهده نشد (۲۶). مطالعه فشارکی نشان داد که هوش معنوی بر کارآفرینی سازمانی کارکنان گروه‌های آموزشی دانشگاه تهران تأثیر مثبت و معنادار داشت (۴۵). در همین راستا تاجپور و سلمان زاده در مطالعه خود دریافتند که هوش معنوی و خودکارآمدی با دو بعد اشتیاق کارآفرینی (اشتیاق به اختراع و اشتیاق به تاسیس) تأثیر دارد اما بر بعد سوم (علاقه به توسعه) تأثیر نداشت (۴۶). در تبیین نتیجه فوق می‌توان گفت هوش معنوی را می‌توان به‌عنوان یکی از بالاترین هوش‌های وجودی فرد دانست که سبب ایجاد نگرشی جدید و مثبت در فرد نسبت به خود، دیگران و جهان پیرامون او می‌شود (۴۷)، از طرفی دیگر، خودکارآمدی افراد نیز اشاره به اعتقاد فرد به توانایی‌ها و مهارت‌های خود دارد؛ بنابراین می‌توان بیان نمود که بالا بودن هوش معنوی در فرد سبب می‌گردد تا فرد با نگاه مثبتی که نسبت به خودش به‌واسطه هوش معنوی پیدا می‌کند بتواند در حین انجام کار نیز مهارت‌های خود را به‌خوبی به کار بگیرد (۴۸)؛ لذا بدین ترتیب می‌توان گفت هوش معنوی بالا، خودکارآمدی بالا را به همراه خواهد داشت. همچنین باید گفت هوش معنوی بر شناخت و جهان‌بینی فرد از دنیای مادی اطراف خود و دنیای معنوی و ماورای خود تأکید دارد، این شناخت منجر به شناخت بهتر فرد از خود، توانایی‌های خود و هدف از خلقت انسان می‌گردد و فرد قادر خواهد بود در ذهنش تصویری کمال‌گرایانه از خود و انسان سعادت‌مند و موفق خلق کند و این تصویر ذهنی به‌نوبه خود موجب ایجاد نگرش مثبت در راستای کارآفرینی و رشد و توسعه فردی از یک‌سو و از سوی دیگر، کمک به رشد و توسعه دیگران از طریق به‌کارگیری آن‌ها در کسب‌وکارهای ناشی از کارآفرینی می‌شود.

نتایج نشان داد که همبستگی بین سلامت اجتماعی و مؤلفه‌های آن با خودکارآمدی کارآفرینانه دانشجویان، مثبت و معنادار هست، همچنین سلامت اجتماعی می‌تواند تغییرات مربوط به خودکارآمدی کارآفرینانه را به‌خوبی تبیین کند، یعنی با ارتقای سلامت اجتماعی، خودکارآمدی کارآفرینانه دانشجویان افزایش می‌یابد. در زمینه نتیجه به‌دست‌آمده مطالعه‌ای به‌صورت مستقیم در جامعه هدف انجام نشده است، اما با نتایج مشابه و نزدیک در این زمینه همسو است. به‌طور یافته‌های پژوهش عجم، نشان داد که مؤلفه‌های شکوفایی اجتماعی، انسجام اجتماعی، همبستگی اجتماعی و پذیرش اجتماعی از متغیر سلامت اجتماعی، پیش‌بینی کننده خودکارآمدی تحصیلی دانشجویان هست (۳۰). در مطالعه‌ای دیگر نشان داده شد که ارتقاء سلامت اجتماعی در سالمندان می‌تواند منجر به خودکارآمدی بالا شود (۳۱). همچنین فرضی آقبلاغ و عزیزی نشان دادند که با افزایش سلامت اجتماعی و نیز مؤلفه‌های آن، خودکارآمدی تحصیلی، هیجانی و اجتماعی نیز افزایش می‌یابد (۳۳). در به دست آمدن نتیجه فوق می‌توان گفت طبق نظر کبیر (۲۸)، ابعاد فرد سالم از نظر اجتماعی زمانی عملکرد خوبی دارند که اجتماع را به‌صورت یک مجموعه معنادار و قابل‌فهم و دارای بالقوه‌هایی برای رشد و شکوفایی بدانند، این افراد خود را با دیگران که واقعیت اجتماعی وی را می‌سازند، سهیم می‌دانند و تلاش می‌کنند تا در جامعه‌ای که برای آن‌ها ارزش قائل است، سهیم باشند. این افراد می‌توانند رفتارهای معینی را انجام داده و مقاصد خاصی را به اتمام برسانند و در این راستا بر مشکلاتی مانند مشکلات یادگیری برای جلب حمایت دیگران، تلاش کنند و در نتیجه منجر به بالاتر رفتن خودکارآمدی کارآفرینانه آنان شود (۴۹). به نظر می‌رسد، دانشجویانی که دارای سلامت اجتماعی هستند، یعنی خود را متعلق به گروه‌های اجتماعی می‌دانند، برای دوری از اضطراب ناشی از طرد شدن از گروه‌های اجتماعی، درصد افزایش خودکارآمدی کارآفرینانه خود برمی‌آیند، از این جهت دانشجویانی در این زمینه موفق‌تر هستند که دارای مهارت‌های ارتباطی و اجتماعی بهتری باشند تا بتوانند در اجتماع باهم گروه‌هایشان به تبادل اطلاعات، همفکری و تعاملات چندگانه بپردازند (۳۰).

پژوهش حاضر با محدودیت‌هایی همراه بود از جمله اینکه تبیین کامل مفاهیم گسترده‌ای چون هوش فرهنگی در جامعه متنوع و چند فرهنگی ایران، نیازمند مطالعاتی در سطح وسیع‌تر و با حجم و تنوع نمونه بسیار بالاست؛ در این مطالعه،

معنوی و هوش فرهنگی در دانشجویان، می‌توان زمینه‌های افزایش خودکارآمدی کارآفرینانه را فراهم نمود.

نتیجه‌گیری

بر اساس یافته‌های پژوهش ارتقای سلامت اجتماعی، هوش فرهنگی و هوش معنوی در دانشجویان، با رشد تفکر کارآفرینانه و خودکارآمدی کارآفرینانه همراه هست. لذا نتایج پژوهش توجه مدیران و متصدیان نظام آموزشی کشور را می‌طلبد.

تقدیر و تشکر

این پژوهش مورد تائید کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی بیرجند به کد Ir.Bums.REC.1398.086 می‌باشد؛ و پژوهشگران از تمامی کسانی که در این پژوهش ما را یاری نموده‌اند، نهایت تشکر و قدردانی را می‌کنند.

علیرغم آنکه سعی شده است نمونه‌ها از حداکثر قابلیت تعمیم‌پذیری برخوردار باشند، اما نتایج آن را می‌توان تنها مقدمه‌ای بر مطالعات گسترده‌تر در این حوزه دانست. محدودیت دیگر پژوهش خود گزارشی بودن ابزار پژوهش بود که این ابزارها به علت خود ابرازی بودن، امکان ایجاد خطای سیستماتیک را به وجود می‌آورند. همچنین این پژوهش با ابزارهای اندازه‌گیری متفاوت و روش‌هایی نظیر مشاهده و مصاحبه در کنار پرسشنامه بررسی شود. پیشنهاد می‌شود که پژوهش‌های مشابه‌ای در دانشجویان گروه‌های مختلف تحصیلی و دانش آموزان انجام گردد و نتایج با نتایج پژوهش حاضر مقایسه شود؛ پیشنهاد می‌شود که در مطالعات آینده نقش عوامل جمعیت شناختی از جمله سن، جنس و ... به‌عنوان نقش تعدیل‌کننده در قالب رویکرد معادلات ساختاری پرداخته شود. همچنین پیشنهاد می‌شود با برگزاری کارگاه‌های آموزشی و دوره‌های دانش‌افزایی در زمینه ارتقای سلامت اجتماعی، هوش

Predicting Students' Entrepreneurial Self-efficacy: The Role of Intelligence (Cultural and Spiritual) and Social Health

Zahra Lari Gol^{*1}, Azam Mohammadifakhr², Fateme Zohdi³, Hamideh Jalili⁴

1. PhD in Educational Psychology, Department of Psychology, Technical and Vocational, Birjand, Iran.
2. M.A. Family Counseling, Department of Counseling, Payame Noor University, Qazvin, Iran
3. M.A of Psychology, Department of Psychology, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.
4. Assistant Professor, Department of Educational Sciences, Farhangian University, Birjand, Iran.

* Corresponding author: larigol@tvu.ac.ir

Abstract

Background & Aim: Undoubtedly, social health and the dimensions of intelligence (spiritual and cultural) play an important motivating role in creating and promoting entrepreneurial self-efficacy. Therefore, the aim of this study was to investigate the role of intelligence (cultural and spiritual) and social health in students' entrepreneurial self-efficacy.

Methods: The present study was a descriptive correlational study. The statistical population included all students working in the Science and Technology Park and technology units affiliated to the South Khorasan Science and Technology Park in the period from May to July 2019, 144 students were selected based on Krejcie & Morgan table by available sampling method and questionnaires of Keys and Shapiro Social Health, cultural intelligence of Ang et al. King's spiritual intelligence and entrepreneurial self-efficacy de Nabel et al. Pearson correlation test and multiple regression were used to analyze the data simultaneously with SPSS software version 22.

Results: The results showed that the correlation between cultural intelligence, spiritual intelligence and social health with self-efficacy was positive and significant ($p < 0.01$). The results also showed that cultural intelligence components explain 39.5%, spiritual intelligence components 47.3% and social health components explain 55% of the variance of entrepreneurial self-efficacy.

Conclusion: According to the research results, the attention of officials and administrators of the educational system to the role of effective factors such as social health, cultural intelligence and spiritual intelligence in increasing the entrepreneurial self-efficacy of students is one of the necessities of this research.

Keywords: Cultural Intelligence, Spiritual Intelligence, Social Health, Entrepreneurial Self-Efficacy, Student.

References:

1. Jalili H, Mohammadi M, Yaghoobi NM, Jarahi Feriz J. Validating pattern of entrepreneurial human resource development system in students. *Journal of Nursing Education*. 2020; 9 (2):37-53. (Persian)
2. Barba-Sánchez V, Atienza-Sahuquillo C. Entrepreneurial intention among engineering students: The role of entrepreneurship education. *European Research on Management and Business Economics*. 2018; 24 (1):53-61.
3. Mousavi SE, Rojuee M, Ghayour Baghban SM. The effect of entrepreneurial and learning orientation and entrepreneurial self-efficacy on business performance: A case study. *Journal of Health Administration*. 2019;22(4):72-85. (Persian)
4. Srivastava K, Thomas P. Promoting entrepreneurship in higher educational institutions: the role of entrepreneurial methodologies. *Entrepreneurship Education*. 2017:247-65.
5. Volkmann CK, Audretsch DB. Introduction: The mandate for entrepreneurship education. *Entrepreneurship Education at Universities*: Springer; 2017. p. 1-10.
6. Miao C, Qian S, Ma D. The relationship between entrepreneurial self-efficacy and firm performance: a meta-analysis of main and moderator effects. *Journal of Small Business Management*. 2017;55(1):87-107.
7. Newman A, Obschonka M, Schwarz S, Cohen M, Nielsen I. Entrepreneurial self-efficacy: A systematic review of the literature on its theoretical foundations, measurement, antecedents, and outcomes, and an agenda for future research. *Journal of Vocational Behavior*. 2019;110:403-19.
8. Ghiasvand F. Investigating the Factors Affecting Students' Entrepreneurial Self-Efficacy with Emphasis on Family Norms. *Entrepreneurship in Agriculture*. 2020;6(4): 73-86. (Persian)
9. Herath H, Mahmood R. Dimensions of entrepreneurial self-efficacy and firm performance. *Global Journal of Management and Business Research*. 2014.
10. Baron RA, Franklin RJ, Hmieleski KM. Why entrepreneurs often experience low, not high, levels of stress: The joint effects of selection and psychological capital. *Journal of management*. 2016;42(3):742-68.
11. Naktiyok A, Karabey CN, Gulluce AC. Entrepreneurial self-efficacy and entrepreneurial intention: the Turkish case. *International Entrepreneurship and Management Journal*. 2010;6(4):419-35.
12. Charoensukmongkol P, Pandey A. The influence of cultural intelligence on sales self-efficacy and cross-cultural sales presentations: does it matter for highly challenge-oriented salespeople? *Management Research Review*. 2020.
13. Dheer R, Lenartowicz T. Cultural intelligence: impact on entrepreneurial self-efficacy. *Academy of Management Proceedings*; 2017: Academy of Management Briarcliff Manor, NY 10510.
14. Baratipour M, Eskandari M, alizadeh S. Evaluating The Effects of Cultural intelligence in nursing: An Intergartive Review. *Nursing and Midwifery Journal*. 2020;18(4):296-305. (Persian)
15. Ang S, Ng KY, Rockstuhl T. Cultural intelligence. 2020.
16. Ang S, Van Dyne L, Koh C, Ng KY, Templer KJ, Tay C, et al. Cultural intelligence: Its measurement and effects on cultural judgment and decision making, cultural adaptation and task performance. *Management and organization review*. 2007; 3(3):335-71.
17. Bücker JJ, Furrer O, Poutsma E, Buyens D. The impact of cultural intelligence on communication effectiveness, job satisfaction and anxiety for Chinese host country managers working for foreign multinationals. *The International Journal of Human Resource Management*. 2014;25(14):2068-87.
18. Moshabaki A, Tizro A. Emotional And Cultural Intelligences Factors Of Global Leadership Success. *Commercial Strategies*. 2020;8(44):237-50.
19. kamalian A, Baharvand F, Zare Elmi N, Gouran M. Structural Equation Modeling for the Relationship between Cultural Intelligence and Entrepreneurial Orientation. *Management Researches*. 2014;7(23):89-106. (Persian)
20. Papzan A, Aliabadi V, Saymohammadi S, Ghorbani Piralidehi F. Impacts of Cultural

- Intelligence on Entrepreneurial Behavior among Agriculture Students at Razi University, Iran. *Journal of Agricultural Education Administration Research*. 2014;6(29):108-17. (Persian)
21. Rezaeian A, Naeji MJ. Cultural Intelligence Related with Strategic Entrepreneurship. *Journal of Strategic Management Studies*. 2012;3(9):15-34. (Persian)
 22. Naeji M, Abbasalizadeh M. Cultural intelligence and its relationship with the entrepreneurial characteristics of non-profit managers in Iran. *Journal of Entrepreneurship Development*. 2011;4(2):27-44. (Persian)
 23. Safari Jafarloo HR, Ghorbani MH, Zareian H. Modeling the Effect of Spiritual Intelligence and Attitude toward Entrepreneurship on Entrepreneurial Intention among students of sport sciences. *Sport Management Studies*. 2018;9(46):213-30. (Persian)
 24. Hannani S, Kamali N, Amiri F, Hosseini AF. The relationship between Spiritual Intelligence and Moral Distress in Operating Room Students. *Medical Ethics Journal*. 2018;11(42):23-33. (Persian)
 25. Majidi A, Moradi O. Effect of teaching the components of spiritual intelligence on death anxiety in the elderly. *Iranian Journal of Ageing*. 2018;13(1):110-23. (Persian)
 26. Ghorbanzadeh L, Ghorbani M, Afrasiyabi R. Investigating the relationship between spiritual intelligence and individual entrepreneurship of Bojnourd University of Medical Sciences. *Modern Management Engineering*. 2014;3(2):44-52. (Persian)
 27. Razi S, Akba M, Shakiba H, Marzban S. Relation between Organizational Health and Spirituality with Organizational Entrepreneurship. *Ethics in science and Technology*. 2015;10(2):0-0. (Persian)
 28. Keyes CL, Shapiro AD. Social well-being in the United States: A descriptive epidemiology. *How healthy are we*. 2004; 15(3): 350-72.
 29. Damari B, Nasehei A, Vosoogh Moghaddam A. What should we do for improving Iranian social health? Situational analysis, national strategies and role of ministry of health and medical education. *Journal of School of Public Health and Institute of Public Health Research*. 2013; 11(1):45-58. (Persian).
 30. Ajam Aa. The Predict of academic self-efficacy through social Well-Being of Students at University of Medical Sciences. *Bimonthly of Education Strategies in Medical Sciences*. 2016;9(1):71-8. (Persian).
 31. Barkhori E, Kashaninia Z, Haghani H. The Relationship between Social Health and General Self-efficacy in the elderly of Jiroft in 2018. *Journal of Jiroft University of Medical Sciences*. 2021;7(4):532-42. (Persian).
 32. Nikoogoftar M. Social Health and Self-Efficacy of Teachers with an Emphasis on Gender Role Self-Concept. *Social Welfare*. 2017;17(64):261-91. (Persian).
 33. Gharazi Aghbala A, Azizi M. Investigating the relationship between social health and academic, emotional and social self-efficacy. *National Conference on Social Health in Crisis; Ahvaz, 2020*. (Persian).
 34. Toushmali G, Alimohammadzadeh K, Maher A, Hoseini SM, Bahadori M. Entrepreneurship University Conceptualization and Third Generation University Pattern Design. *Iran Occupational Health Journal*. 2020;17(1):1-22.
 35. keykha a, Ezati M, Salehi M. Entrepreneur university model design: Qualitative approach (Case study: University of Tehran). *Iranian Journal of Engineering Education*. 2019;21(83):51-77. (Persian)
 36. Krejcie RV, Morgan DW. Determining sample size for research activities. *Educational and psychological measurement*. 1970;30(3):607-10.
 37. King DB. Rethinking claims of spiritual intelligence: A definition, model, and measure. 2008.
 38. Raghieb M, Ahmadi S, Siyadat A. An Analysis of the Level of Spiritual Intelligence of Isfahan University Students and Its Relationship with Demographic Characteristics. *Journal of Educational Psychology Studies*. 2009; 5(8):39-56. (Persian)
 39. De Noble A, Jung D, Ehrlich B. Entrepreneurial self-efficacy: the development of a measure and its relationship to entrepreneurial intentions and actions. *Entrepreneurship Theory and Practice*. 1999;18(4):63-77.
 40. Safa I, Mangeli n. The Effect of Entrepreneurial Self-Efficacy on Agricultural

- Students' Entrepreneurial Intention at University of Zanjan. *Journal of Agricultural Education Administration Research*. 2015; 7(3):15-33.
41. Babapour Kheiroddin J, Toosi F, Hekmati I. Study of determinant factors role of students' social well-being. *Journal of Psychology*. 2010; 16(4):1-19. (Persian)
 42. Baltacı A. Relations between prejudice, cultural intelligence and level of entrepreneurship: A study of school principals. *International Electronic Journal of Elementary Education*. 2017;9(3):645-66.
 43. Arora P, Rohmetra N. Cultural intelligence: Leveraging differences to bridge the gap in the international hospitality industry. *International Review of Business Research Papers*. 2010; 6(5):216-34.
 44. Hassani F. Effect of Cultural Intelligence on Self-Directed Learning of Nursing Students. *Bimonthly of Education Strategies in Medical Sciences*. 2015; 8(2):115-22. (Persian)
 45. Fesharaki F. Entrepreneurial passion, self-efficacy, and spiritual intelligence among Iranian SME owner-managers. *Psychological Studies*. 2019;64(4):429-35. (Persian)
 46. Tajpour M, Salamzadeh A. The effect of spiritual intelligence on organisational entrepreneurship: case study of educational departments in University of Tehran. *International Journal of Management and Enterprise Development*. 2019;18(3):205-18. (Persian)
 47. Shayesteh R, Hussein Shahroodi SM. Spiritual Intelligence: Its Components and Foundations in Transcendent Philosophy. *Journal of Philosophical Theological Research*. 2017; 19(1):7-32. (Persian)
 48. Hossein SS, Ataefar R, Hematirad G. Determining the relationship between creativity, spiritual intelligence and emotional intelligence of personnel with their efficiency in agriculture jihad organization of Golestan province. *Journal of Career & Organizational*, 2018; 10(36):155-174. (Persian).
 49. Chemers Martin M, Hu L, Garcia BF. Academic self-efficacy and first year college student performance and adjustment. *Journal of Educational Psychology*. 2001; 93(1):55-64.